

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΗΜΗΘΣ.

Τέχνη καὶ γάμος. — Ὁ εἰσαγωγὸς τῆς κ. Δοῦζε. — Ἡ ἱστορία καὶ τὰ διαφνόμενα. — Ὁ Ἀθίγγανος βιο-
λιστής. — Πάει στὰ στραβά. — Οἱ θεοὶ τῶν κορ-
μῶν. — Μία στατιστικὴ ποῦ λείπει. — Ὁ βελάχος
τοῦ Φιλοπέππου καὶ ἡ πριγκίπισσα. — Ὁ ζωάν-
θρωπος.

Ἡ Δοῦζε
~~~~~

ΚΟΣΜΟΣ πάει στὰ
στραβά. Οὐδεμία περὶ
τούτου ἀμφιβολία καὶ
ἡ σκιά τοῦ Σαίξπηρ
δὲν θὰ ἔχη λόγον νὰ
εἶνε μετανοημένη δι'
ὅ,τι ὁ δακιδόνιος τρα-
γικός ἐβροντοφώνησε.

Ἐπάρχει ἡ ἰδέα μεταξὺ τῶν ὑπερόχων,
ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ συνεννόησις πρέπει νὰ συμ-
φωνοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν. Ὁ σοφὸς ἐπιστή-
μων δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀνκαστρέφεται μὲ ἓνα
κροσπῶλην, οὔτε ἓνας ποιητὴς μὲ ἓνα σαγμα-
τοποιοῦν. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέ-
σεις. Ἡ περίφημος Δοῦζε, ἡ δαιμονία τραγω-
δός, νυμφεύεται τίποτε παράδοξον, διότι ἡ
τέχνη δὲν ἀντιστρατεύεται εἰς τὸν γάμον·
ἔμπορεῖ κέλιστα νὰ ζήσῃ καὶ ἡ τέχνη ὑπὸ
τὰ ἄνθη τῆς πορτοκαλάας· ἀλλὰ ἡ κυρία
Δοῦζε, αὐτὴ ἡ ὁποία ἔφθασε τόσον ὑψηλὰ,
αὐτὴ ἡ ὁποία φιλοδοξεῖ ὅτι ἤγγισε τὰ νέφη,
εἰς τοὺς γαμηλίους ὑπολογισμούς της ἔπεσε
πολύ χαμηλὰ.

Αἱ Παρισίαι ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ὅτι
νυμφεύεται μὲ ἓνα . . . ράπτῃν.

Ὁ ράπτης ὅστις ἔτυχε τῆς ὑπερόχου αὐ-
τῆς τιμῆς δὲν γνωρίζομεν ποῖα ἐξαιρετικὰ
προσόντα ἔχει· ἀν τὰ προσόντα αὐτὰ ἀνάγον-
ται εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον, εἰς τὴν μορφὴν
τοῦ ἢ εἰς τὴν κοπτικὴν του δεξιότητα. Τὸ βέ-
βαιον εἶνε ὅτι ὅ,τι καὶ ἂν εἶνε ὁ ἄνθρωπος, θὰ
μπαλωθῇ—ἀφοῦ ἄλλως τε εἶνε ράπτῃς—καὶ
θὰ διεκδικήσῃ καὶ αὐτός, ὁ μετῶν τὰ νῶτα
καὶ τὰ σκέλη καὶ τὰς χεῖρας κοινῶν ἀστῶν,
μερικὰ διαφνόμενα ἀπὸ τὸ πλούσιον στέμμα
τῆς Βασιλίδος τῆς σκηνῆς, διότι καὶ ἂν ὑπο-
τεθῇ ὅτι δὲν εἶνε τόσον ἐγωῖσθης ὥστε νὰ
ἀντικαταστήσῃ μὲ τὸνομά του τὸ δοξασμένον
ὄνομα τῆς Δοῦζε, τοῦλάχιστον ἡ ἱστορία θὰ
τὸν ἀναφέρῃ ὡς τὸ ἕτερον ἡμῖς τῆς μεγάλης
τραγωδοῦ. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε μικρὸν. Εἶνε ἀ-
πλῶς ἀπὸ τὰ παράδοξα τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος

πηγαίνει πάντοτε στὰ στραβά, ἀφοῦ μία Δοῦζε
συνδέει ἀναποσπᾶστος τὸν βίον της, βίον γε-
ματον ἀπὸ θριάμβους καὶ ἀποθεώσεις, μὲ ἓνα
ἄσημον ράπτῃν.

Τοῦλάχιστον ἡ τύχη τῆς πριγκίπισσας
Σιρκὴ ἡ ὁποία ἐκρεμάσθη εἰς τὸν λαίμῃν ἐνὸς
Ἀθιγγάνου βιολιστοῦ καὶ ἡ τύχη τῆς θυγα-
τρὸς τοῦ Λεοπόλδου δὲν τὴν ἔπεισαν ὅτι ὅσῳ
κατέρχεται τις τὴν κοινωνικὴν κλίμακα, τόσῳ
συναντᾷ τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν;

✽

Τὰ δάση.
~~~~~

Δὲν ἔλειψαν δυστυχῶς καὶ ἐφέτος ὅπως
δὲν ἔλειψαν ἀπὸ σειρᾶς ἐτῶν καὶ ὅπως δὲν
θὰ λείψουν καὶ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, οἱ ἐμ-
πρηστοὶ τῶν δασῶν. Κατήντησε καὶ αὐτὸ ἔθι-
μον τῶν ἀγροίκων χωρικῶν. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ
ἀνοιξιὰ μυροβολήσῃ, μέχρις οὔ αἱ κορυφαὶ τῶν
βουνῶν λευκανθοῦν, τὸ πῦρ, τὸ κακοῦργον
πῦρ, λυμάνεται τὰς ὠρῆας πυκνοφύτους ἐκτά-
σεις τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Ἐπολογισμοὶ χυδαῖοι, συμφέροντα ἐγκλη-
ματικά, τυφλῶσις πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ
πῶρωσις ὀδηγεῖ τῶν β. σκῶν καὶ τῶν ἀνθρα-
κῶν τὰς ὀκνηρὰς χεῖρας ὅπως ἀνάψουν πυρ-
καῖαν εἰς μέρη, ἔτινα οἱ προπάτορές των θεώ-
ρουν ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα κατωικίας θεῶν
καὶ ἡμιθέων καὶ νυμφῶν.

Ἐνθυμοῦνται αἱ χιλιάδες, αἱ συρρέουσαι
πρὸ ἐτῶν περὶ τὸν φαλακρὸν βράχον τοῦ Φιλο-
πέππου, ποῖα τρυφερὰ συγκίνησις διέδραμε
τὴν ψυχὴν των ὅταν εἶδον νὰ περιίπταται
ἐκεῖ ἐπάνω κάποιον ἀγαθὸν πνεῦμα, ἐνσαρ-
κωθὲν εἰς μίαν εὐχίσθητον πριγκίπισσαν, ἣτις
ὠδήγησεν ἕως ἐκεῖ χιλιάδας παιδιῶν, τῶν
ὁποίων αἱ ἀθῶαι χεῖρες ἐραίζωσαν δενδρύλλια
καὶ προητοίμασαν μίαν βλάστησιν. προάγγε-
λον ἀναγεννήσεως ψυχαγωγικῆς. Ἄλλ' ἐκεῖνο
τὸ ὅποῖον προσπαθοῦν συνήθως οἱ μικροὶ, κα-
ταστρέφουν ἐν ἀπειρώς μείζονι μοῖρᾳ οἱ με-
γάλοι.

Δὲν ἤξεύρω ἂν ὑπάρχῃ στατιστικὴ τῶν
ἀπὸ τριακονταετίας, ἂν μὴ πρότερον, πυρπο-
ληθέντων ἐν Ἑλλάδι δασῶν· ἐὰν ὑπῆρχε θὰ
παρετάσσοντο ἀριθμοὶ, οἱ ὁποῖοι θὰ προσεκά-
λουν ἀληθινὴν ὀλιψιν καὶ ἴσως-ἴσως ἀγανάκτη-
σιν. Αἱ χιλιάδες κορυμῶν οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν κατὰ
τὸ διάστημα αὐτὸ, τὰ ὀλοπράσινα φύλλα τὰ
ὁποῖα ἀπηνθρακώθησαν, ὅλη ἐκεῖνη ἡ ζωὴ

καί ἡ ὑγεία καί ἡ χαρὰ ἡ ὁποία ἐξηνεμώθη, ἀποτελοῦν ἓνα δράμα ἄνευ τέλους εἰς τὸν κόσμον τῆς βλαστήσεως. διὰ τὸ ὅποιον δράμα τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξιλεώσῃ τὸν λογικὸν βασιλέα τῆς κτίσεως : τὸν ζῶάνθρωπον

Ἐάν ἦτο δυνατόν νὰ ἀφίαναν φωνὴν ἀπὸ τὸ χάος τοῦ ἐξολοθρευμοῦ τὰ δολοφονηθέντα ἀσπλάγχχνως δένδρα, θὰ ἦτο ἰκανὴ ἢ βοή των νὰ ταρταρώσῃ τοὺς ἀθλίους ἐμπρηστὰς καὶ νὰ ἐξυπνήσῃ τοὺς Βαρούχειον κοιμωμένους πολιτευτὰς.

Εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ δυνατώτερὰ τοῦ χρονογρα-

φήματα ὁ ἀτυχὴς Μητσάκης μᾶς δίδει μίαν ἀριστοτεχνικὴν εἰκόνα καταστροφῆς δάσους. Ὁ ὑπέροχος συγγραφεὺς εἰς τὰς φωτεινὰς ἐκλάμψεις του ἐθρήνησε μελαγχολικώτατα τὸν ἀδίκον θάνατον τοῦ δάσους, θάνατον ὅστις ἀποσπᾷ ἀπὸ τῆς γῆς τύσας χυμούς καὶ νεκρώνει τύσας ζωάς, αἱ ὁποῖαι εἶνε ζωαὶ καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Πόσον προτιμώτερον ἐν τούτοις θὰ ἦτο ἂν τὸν θρῆνον αὐτὸν ἀφίαναν οἱ ἀρμόδιοι, προλαμβάνοντες τύσας οἰκτρὰς καταστροφάς.

ΔΑΦΝΙΣ

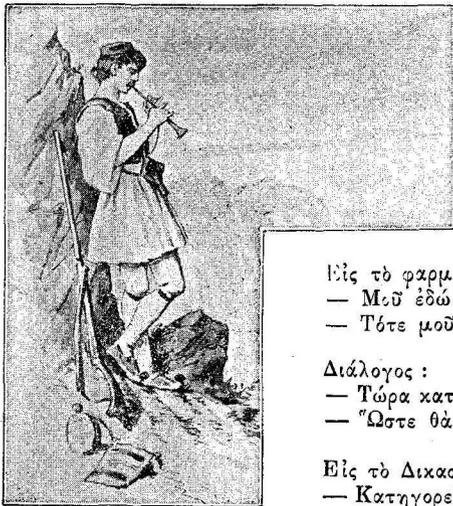
ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

* Ἡ κυρία ἤτις εὔρε προχθὲς τὴν ὑπηρετρίαν τῆς ὀμιλοῦσαν μὲ ἓνα σκαπανέα καὶ χθὲς μὲ ἓνα πυροβολητὴν, τῆς λέγει .

— Μαριγώ ἢ νὰ φύγῃς ἢ νὰ παύσῃς νὰ εἶσαι ὑπὲρ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως..

— Πῶς κυρία...

— Κάθε μέρα ἀλλοζῆσι σίνταγμα...

* Εἰς τὸ φαρμακεῖον

— Μιῦ ἐδώκατε μορφίνην ἀντὶ κινίνη.

— Τότε μοῦ χρεωσθεῖτε ἓνα φρίγκο περισσότερον.

* Διάλογος :

— Τώρα καταγίνομαι μὲ τὴν Ζωολογίαν . . .

— Ὡστε θὰ βλέπετε συχνά εἰς τὸν καθρέπτην σας . . .

* Εἰς τὸ Δικαστήριον.

— Κατηγορεῖσαι ὅτι ἔβαλες φωτιά εἰς τὸ σπῆτι . . .

— Ἐχω ἓνα ἐλαφροντικό, κ. πρόεδρε. Ἦταν μέσα ἡ πεθερά μου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ λεύκωμα τοῦ Κάιζερ. — Ὁ Κάιζερ διέταξεν ὅπως κατασκευασθῇ καλλιτεχνικὸν λεύκωμα πλουσίως κεκοσμημένον εἰς τὸ ὅποιον λεπτομερῶς θὰ περιγραφοῦν ὅλα τὰ καλλιτεχνικὰ ἀντὶ κείμενα εἰς τὴν ὑπαρξίν τῶν ὁποίων ἀμέσως εὐθύνεται ὁ αὐτοκράτωρ. Τ' ἀντικείμενα ταῦτα θὰ εἶνε ἔργα ἀρχιτεκτονικῆς, ἀγαματοποιίας, ζωγραφικῆς. Εἰς τὸ βιβλίον θὰ περιληφθοῦν πλὴν τῶν ἄλλων καὶ ὅλα τὰ δημόσια μνημεῖα τὰ ὁποῖα κατασκευάσθησαν, συμπληρώθησαν ἢ μετεβίβηθησαν συμφωνῶς πρὸς τὰ αὐτοκρατορικά σχέδια. Τὸ λεύκωμα αὐτὸ εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἐξηγητῆται ἡ στάσις τοῦ Κάιζερ πρὸς τὰς τάσεις τῆς νεωτέρας τέχνης θὰ χρησιμεύσῃ ἐπίσης καὶ ὡς ἀπολογία τοῦ αὐτοκράτορος διὰ τὴν πρὸς τοὺς ζωγράφους τῆς παλαιᾶς σχολῆς προτίμησίν του.

*

Μνημεῖα καὶ ἀνδριάντες. — Ἐν Λιέγη ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτήρια μεγαλοπεπεῦς μνημειοῦ ἐνεργηθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ περιφήμου ἠλεκτρολόγου Ζηνοβίου Gramme. Παρίσταται ὁ σοφὸς ἐπιστήμων ὑψιτενῆς ἐπὶ ὑψηλοῦ σταλαβάτου δέχόμενος τῆς Δόξης τοὺς θαλοὺς.

Ἐκατέρωθεν, πολὺ χαμηλὰ παρίσταται ὁ αὐτὸς ἐπιστήμων μελετῶν καὶ ἐργαζόμενος. Τὸ ἔργον εἶνε πολὺ πρωτότυπον καὶ ὀφείλεται εἰς τὸν γλύπτην Vincotte.

— Εἰς Dinand τοῦ Βελγίου ὑψώθη ἀνδριάς τοῦ ζωγράφου Wiertz, ἔργον τοῦ Haene.

— Μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος ἐγένοντο ἐν Βερολίν τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ ἀνεργηθέντος εἰς τὸν Μάλτκε.

— Διὰ τὸν ἀνδριάντα Συγγροῦ συνελέγησαν μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 19,000 δρ. ἐξ ὧν αἱ 5,000 προέρχονται ἐξ ἰδιωτῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκ τῶν φιλοκνηρωπικῶν καταστημάτων.

— Εἰς τὴν πόλιν Κρεσὺ ἀπεκαλύφθη τὸ μνημεῖον τὸ ἀνεργθὲν εἰς μνήμην τοῦ Ἰωάννου τοῦ Λουξεμβούργου, βασιλέως τῆς Βοημίας, ὅστις ἐφρονεῦθαι αὐτόθι τῷ 1346 ὑπεραμυνόμενος τῆς Γαλλίας. Μεγάλαι ἐπὶ τούτῳ ἐδόθησαν ἐορταί.

*

Νέα Ἀκαδημία. — Εἰς Ῥώμην ὑπάρχουν ὡς γνωστόν αἱ «Καλλιτεχνικαὶ Ἀκαδημαίαι» εἰς ἃς φοιτοῦν οἱ ἐκ ξένων χωρῶν ἀριστευόντες καλλιτέχναι, οἱ λαμ-